

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

na svetkovinu Uznesenja BDM Nedjelja, 15. kolovoza 2017. [\[Multimedia\]](#)

Marija donosi svijetu Isusovu radost

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, Evanđelje nam stavlja pred oči djevojku iz Nazareta koja je, primivši anđelov navještaj, pohitala da bude blizu Elizabeti u posljednjim mjesecima njezine čudesne trudnoće. Došavši k njoj, Marija iz njezinih usta prima riječi koje su ušle u molitvu „Zdravo Marijo”: „Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!” (Lk 1, 42). Doista, najveći dar koji Marija donosi Elizabeti – i cijelom svijetu – je Isus, koji već živi u njoj; i živi ne samo po vjeri i po očekivanju, kao kod mnogih žena iz Staroga zavjeta: od Djevice Isus je uzeo ljudsko tijelo za svoju misiju spasenja.

U kući Elizabete i njezina supruga Zaharije, gdje je ranije vladala tuga zato što nisu imali djece, sada vlada radost zbog djeteta koje se treba roditi: djeteta koje će postati veliki Ivan Krstitelj, Mesijin preteča. A kad je Marija došla, radost postaje preobilna i izvire iz srca, jer nevidljiva, ali stvarna prisutnost Isusa ispunjava sve smislom: život, obitelj, spasenje naroda ... Sve! Ta se puna radost izražava Marijinim glasom u predivnoj molitvi koju nam je prenijelo Lukino Evanđelje i koja se, prema početnoj latinskoj riječi, naziva Magnificat. To je hvalospjev Bogu koji čini velike stvari po poniznim osobama, nepoznatim svijetu, kao što je sama Marija, kao što je njezin zaručnik Josip, i kao što je mjesto gdje žive, Nazaret. Velike je stvari Bog učinio s poniznim ljudima, velike stvari Gospodin čini u svijetu s poniznima, jer je poniznost poput praznine koja ostavlja prostora Bogu. Ponizan je čovjek moćan zato što je ponizan, a ne zato što je jak. I to je veličina poniznog i poniznosti. Htio bih vam postaviti pitanje – a i sebi samom – ali ne odgovarajte naglas: neka svatko odgovori u srcu: „Kako ja stojim s poniznošću?”

U himnu Magnificat pjeva se o milosrdnom i vjernom Boga koji ostvaruje svoj plan spasenja s malenima i siromašnima, s onima koji vjeruju u njega, koji se uzdaju u njegovu Riječ, poput Marije. Evo Elizabetina usklik: „Blažena ti što povjerova” (Lk 1, 45). U toj kući, Isusov dolazak po Mariji

stvorio je ne samo ozračje radosti i bratskog zajedništva, već također ozračje vjere koja vodi do nade, molitve i hvale.

Sve to bismo htjeli da se dogodi također danas u našim domovima. Slaveći Presvetu Mariju na nebo uznesenu, htjeli bismo da ona, još jednom, donese nama, našim obiteljima, našim zajednicama, onaj neizmjerni dar, onu jedinstvenu milost koju moramo uvijek tražiti nadasve i iznad drugih milosti koje su nam također na srcu: milost koja je Isus Krist!

Donoseći Isusa, Majka Božja donosi također nama novu radost, punu smisla; donosi nam novu sposobnost da s vjerom prolazimo kroz najbolnije i najteže trenutke; donosi nam sposobnost milosrđa, da bismo jedni drugima opraštali, međusobno se razumjeli i jedni druge podržavali.

Marija je uzor kreposti i vjere. Dok je danas razmatramo uznesenu na nebo, kao konačnom ispunjenju njezinog zemaljskog putovanja, zahvaljujemo joj što nam uvijek prethodi na hodočašću života i vjere – ona je prva učenica. I molimo je da nas čuva i podupire; da uzmognemo imati snažnu, radosnu i milosrdnu vjeru; da nam pomogne da budemo sveti, kako bi se jednoga dana susreli s njom u raju.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, Mariji, Kraljici Mira, koju danas razmatramo u nebeskoj slavi, ponovno povjeravam tjeskobe i patnje naroda koji u mnogim dijelovima svijeta trpe zbog prirodnih katastrofa, društvenih napetosti ili sukoba. Neka naša nebeska Majka izmoli za sve utjehu i budućnost mira i sklada!